

[Starcke.]

Danmark, i 1930 havde vi 472, og i 1945 havde vi 640 Millionærer, og det interessante er, at blandt disse Millionærer er der 166, som staar opført som værende uden Erhverv. Og disse 166 Millionærer ejer $3\frac{1}{2}$ Milliard Kr. — 3 531 Mill. Kr. —, og da Danmarks Totalformue anslaaes til 13 654 Mill. Kr., vil det sige, at disse 166 Millionærer ejer over en Fjerdedel af Formuen i Danmark. Det er et grotesk Resultat af den Politik, der har været ført i dette Aarhundrede.

Vi ønsker at minde om Husmændenes Køgesolution, om deres Krav om at fjerne alle Skatter paa Arbejde, paa Omsætning, Byggeri og Forbrug og kompensere dem med en Grundskyld. Vi vil genrejse vort gamle Krav om Nazigodsejernes Jord, som skal konfiskeres til Udstykning. Vi vil fortsætte vor Modstand mod Skatternes Vækst, som irriterer Initiativet og hemmer Produktionen, og særlig vil vi rette vore Angreb mod de indirekte Skatters baade absolutte og forholdsmæssige Vækst og igen dør vise hen til de Milliardværdier, der endnu ikke røres ved gennem Grundskyld. Dette, at der er stillet en Revision af Grundstignings-skylden i Udsigt, hilser vi med Glæde, men Grundstigningsskylden løser ikke Problemet alene, for hele den Grundværdi, som bestaar i Dag, maa siges at være Resultatet af tidligere Tidens Grundstigning.

Jeg skal summere op det, jeg har sagt. Jeg mener, at der er Mulighed for at føre en Politik, som giver Basis for Optimisme i Stedet for Pessimisme. Danmark er det Land i Verden, der har den største Del af sit Areal under Plov, men samtidig er vi det Land i Europa, der har de gennemsnitlig største Landbrug næst efter England. Vi er det næstførste Land i Europa med Hensyn til Landbrugsstørrelse. Det er ikke alle, der er opmærksomme paa det. Der er derigennem en Mulighed for en Udstykningspolitik. Vi har samtidig det Landbrug, der har den højeste Gæld og en meget trykkende Skattebyrde. Vi vil skyde Prioritetsgælden ud og Grundskylden ind og derigennem bruge Grundskylden til at lette Skattetrykket. Vi anser det for at være en uholdbar Politik at blive ved at opretholde Spekulationen og samtidig give Statsstøtte til Byggeriet. Vi ønsker en retfærdig Jordpolitik, som Reventlow førte den, som vil gøre alle danske Borgere til Medejere af deres Fædreland, og jeg var glad ved de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, naar han talte om vort fælles Fædrelands Jord. Det er i højeste Grad en national Politik at ville

gøre det danske Folk til Ejer af sit Fædrelands Jord. Vi ønsker en frisindet Handelspolitik, som aabner Vejen for Danmarks Chancer og Handelens Frigørelse, og som kan bidrage til en international Afspænding. Lad os gaa i Spidsen, som vi gjorde det i A. P. Bernstorffs Tid, men det haster. Enhver erindre sig nu sin Pligt! I Dag kan man ikke længere nøjes med Taktik og Partikævl, det er for sent nu. Man er nødt til at bygge Danmarks Politik paa Frihed og Retfærdighed, og hvis der er nogen der tror, at man kan nøjes med mindre end Retfærdighed, saa melde han sig her!

Strøm: Der tales jo en hel Del om, at der mangler Arbejdskraft her i Landet. I Aalborg er vi imidlertid i den Situation, at vi har ca. 2 000 arbejdsledige. Disse Arbejdere nytter det jo intet, at man taler om at anvende til Afhjælpning af Mangelen paa Arbejdskraft rundt i Landet, naar Sandheden antagelig er den, at det slet ikke er den Kategori af Arbejdskraft, der er Mangel paa andre Steder. Det er jo navnlig Arbejdsmænd, der gaar ledige i Aalborg.

Dertil kommer, at om de kunde faa Arbejde, hvad jeg altsaa for mit Vedkommende ikke har nogen større Tiltro til, da vil det være ugørligt for dem at skaffe sig Kost og navnlig Logi og vel ogsaa ugørligt for dem at tjene saa meget ved Arbejdet, at de kan forsørge deres Familier og sig selv, naar de skal have Husholdning to Steder her i Landet. Men det er navnlig Boligsørgsmaalet, der hindrer Arbejderne i at flytte andre Steder hen. Enhver ved, at det vil være ugørligt for en Arbejder fra Aalborg at skaffe sig en Lejlighed her i København og for Resten da ogsaa alle andre Steder.

Det er altsaa ikke gørligt under de nuværende Forhold med Mangel paa Boliger at flytte ret meget rundt med Arbejderne. Spørgsmaalet er da, om det ikke er gørligt at flytte noget Arbejde derhen, hvor den ledige Arbejdskraft findes. Jeg tænker her paa, at vi i Aalborg har en udmærket Havn — der er ledig Lagerplads, der er ledige Havnearbejdere og Chauffører, Lager- og Pakhusarbejdere o. s. v. —, og jeg spørger: Er det ikke saadan, at Havnen her i København i visse Situationer er overbelastet med Arbejde, og at dette engang imellem bevirker, at der er lang Ventetid for Skibe? Jeg er for mit Vedkommende ikke ude efter at rejse en Diskussion om Hovedstaden kontra Provinsen, men det kan jo ikke nægtes, at der i Aalborg, ikke mindst blandt Medlemmerne i Arbejdernes Fællesorganisation, hæver sig Røster om, at Københavns